

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa jeho osoby a spod obžaloby ho oslobodil eventuálne s použitím § 40 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil primeraný trest s podmiennečným odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po zistení, že neprichádza do úvahy rozhodnutie podľa § 253 Tr. por. preskúmal na základe poddaných odvolaní podľa § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Napadnutý rozsudok totiž trpí jednak chybami konania (§ 258 ods. 1 písm. a/ Tr. por.), ktoré mu predchádzalo a krajský súd sa nedôsledne vyrovnal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie v dôsledku čoho, treba rozsudok považovať za chybný (§ 258 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) a existujú tiež pochybnosti o správnosti skutkových zistení (§ 258 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), čím je treba považovať tento rozsudok za nepresvedčivý.

Uvedené zistenia sú dôvodom toho, že najvyšší súd o odvolaní obžalovaných rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože chyby nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí (§ 263 ods. 1 písm. b/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v prvom rade zistil, že krajský súd vykonal najskôr konanie proti obžalovanému p Jsr^{SB}1 v jeho neprítomnosti a prečítal zápisnice o jeho predchádzajúcich výpovediach v zmysle § 207 ods. 2 Tr. por.

Podľa tohto ustanovenia Trestného poriadku je síce možné prečítať zápisnice o predchádzajúcich výpovediach obžalovaného, ale len za predpokladu splnenia podmienok uvedených v § 202 ods. 2 až ods. 4 Tr. por.